

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1014/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево из Ваљева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3072/24 од 21.01.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3072/24 од 21.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3072/24 од 21.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 329/22 од 22.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци исплати накнаду штете за временски период од јуна 2020. године до октобра 2022. године у појединачно наведеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 12.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3072/24 од 21.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 329/22 од 22.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова првостепеног и жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет правне

заштите је исплата разлике зараде у траженом износу за период од јуна 2020. године закључно са октобром 2022. године, а која разлика је настала применом коефицијента за обрачун од 8,98, уместо коефицијента од 10,71, а коју разлику је тужена исплаћивала из сопствених средстава при чему је коефицијент од 8,98 уместо коефицијента 10,71 промењен Анексом уговора о раду бр. ... од 22.03.2018. године, а захтев тужиље за поништај тог анекса је пред Основним судом у Ваљеву одбијен. Истицање тужиље да је другим радницима исплата вршена по коефицијенту 10,71 при чему је за исте усвојен тужбени захтев за поништај анекса уговора, није од значаја за овај спор. Одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке овог суда, као и одлуке нижестепених судова на које се ревизијом указује, којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2022. године. Вредност предмета спора је 217.359,35 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, што значи да се ради о спору у коме ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић